

ŽÍZEŇ PO ŽIVOTĚ

Kdo žízní, ať přistoupí; kdo touží, ať zadarmo nabere vody života. (Zj 22:17)

1. čtení: Jan 4:1-15

Hlavní čtení: Izajáš 55:1-5 + **Zjevení 22:17**

Milí bratři, milé sestry,

od dětství miluji halušky s brynzou. Máma je musela dělat každou chvíli, když jsme byli se sestrou malí. Zřejmě je to dědičné, protože naše děti toto jídlo mají také velmi rády. Především Rozárka. Dnes už mám k haluškám s brynzou rozporuplný vztah. Jím je stále velice rád, což o to. Ale hrozně nerad je vařím. Neznám snad jiné jídlo, při jehož přípravě lze tak spolehlivě „zaflákat“ celou kuchyň. O Vánocích jsem podlehl tlaku dětí a halušky jsem uvařil. Jednou! A opět jsem si u toho brblal, že je chystám naposledy ve svém životě. A když jsem pak nesl hrnec na stůl, říkám rodině: *Víte, jak moc vás miluji?* Ukazuji na hrnec s haluškami a pokračuji: *Tak moc vás miluji.* Hned mě u toho napadlo, že moje žena by mohla zase držet koš plný vyžehleného prádla a u toho prohlásit: *Tak moc vás miluji zase já.* A co by nám ukázal Ježíš Kristus? Svě probodené ruce! A u toho by mohl říct: *A tak moc vás miluji já. Přišel jsem do světa mezi vás, abych vás bezpečně dovedl do svého království. Já jsem místo vás umíral na kříži, abyste vy směli žít se mnou na věky, navzdory vašemu hříchu, navzdory všemu zlému, co jste kdy vymysleli, řekli nebo učinili.* Jen si připomeňme, bratři a sestry, co Pán Ježíš volal z kříže, kde za nás visel. Jan dosvědčuje:

- ²⁸ *Ježíš věděl, že vše je již dokonáno; a proto, aby se až do konce splnilo Písmo, řekl: „Žízním.“* (Jan 19:28)

Kristus zakusil fyzickou žízeň, a proto mu dávali pít ocet, tedy všem dostupné levné víno. Ale místo nás na Golgotě zakoušel i tu duchovní žízeň, duchovní vyprahlost. Život z něj vyprchával nejen tělesně. To proto, aby každý, kdo v něj uvěří, mohl pít z pramenů vody živé. Aby mohl uhasit žízeň po pravém životě každý, kdo je zesláblý a vyprahlý, kdo umírá. Aby žádný, kdo se na něj spolehne, nemusel zemřít duchovní žízní. Aby každý, kdo se na něj ve víře zavěsí, byl zachován pro život věčný, aby žil v radostné blízkosti svého Spasitele napořád.

Milí bratři, milé sestry, dnes si opět musíme připomenout naprostý základ naší víry. My smíme zdarma pít z pramenů vody živé, smíme věřit v Krista a doufat, že v něm máme život, který nám nikdo a nic nevezme. Ale ten život v něm máme ne proto, že Bůh existuje. Z faktu Boží existence automaticky nevyplývá naše spása. Ani ne z toho, že Bůh se stal člověkem. Ani z toho neplyne, že jsme zachráněni. Jen z toho, že tento Bůh, který se stal člověkem, Ježíš Kristus, za nás položil svůj svatý život. Z lásky k nám se za nás obětoval. My smíme pít vodu života zdarma. On sám nás k tomu vede. Ale ta voda života je zdarma proto, že za ni někdo draze zaplatil. Život věčný je úplně zdarma, protože Bůh za něj kvůli nám zaplatil svým životem. My nic platit nemusíme. Bůh už všechno zaplatil za nás. Svou smrtí porazil naši smrt. A žádnou platbu po nás nevyžaduje.

A my se z toho radujeme! Přestože všechno, co je v tomto světě zdarma, je podezřelé, my se z toho radujeme. Lidé vždycky hledají nějaký podraz, nějaký skrytý háček, když jim někdo nabízí něco zdarma. Jedna farářka začala nabízet duchovní služby za vcelku vysoké ceny. Když se jí kolegové ptali, proč to dělá, odpověděla: *Protože když setkání na faře nabízím zdarma, nikdo o to nejeví zájem.* Co nic nestojí, je buď podezřelé, nebo bezcenné. No, možná mezi lidmi! Ale ne mezi Bohem a člověkem! Boží milost je zdarma. Proto je to milost. A nás nic nestojí. To však neznamená, že Boha nestála hodně.

Bratři a sestry, celkem třikrát mluví Pán Ježíš v Janově evangeliu o tom, že máme k němu přijít a pít. Poprvé, když samařské ženě u Jákobovy studny říká:

- *„Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň. ¹⁴ Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.“* (Jan 4:13n)

Podruhé zástupům, které nasýtil jen několika chleby a rybičkami:

- *„Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.“* (Jan 6:35)

A nakonec při jednom z velikých židovských svátků v Jeruzalémě prohlásí:

- *„Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! ³⁸ Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra, jak praví Písmo.“ ³⁹ To řekl o Duchu, jež měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. Dosud totiž Duch nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven. (Jan 7:37-39)*

Z těchto tří Ježíšových výroků nám vychází tři důležité duchovní principy. Za první: Pít znamená věřit v Ježíše Krista. Mít s ním osobní vztah. K tomu nás všechny Kristus zve. K tomu nás všechny povzbuzuje. Za druhé: Když budeme věřit v něj, když s ním budeme mít osobní vztah, už nemusíme hledat nikde jinde smysl života. Vztah s Božím Synem je cílem naší pozemské pouti. Ne jedním z mnoha cílů, ale tím skutečným a nejdůležitějším cílem. Protože nikdo jiný a nic jiného nás ke skutečnému životu, který je silnější než smrt, nepřivede. A za třetí: Když se ve víře budeme držet Krista, budeme mít touhu volat s Ježíšem: *Přijďte i vy ostatní, kteří žízníte po pravém životě. I pro vás má Kristus připravenou živou vodu. I pro vás se může stát pramenem života věčného.*

Možná že v tomto novém roce každý z nás potřebuje trochu něco jiného. Jeden upevnit vztah s Ježíšem. Provéřit svou víru v něj. Zda mu skutečně důvěřuje. Zda se na něj opravdu spoléhá. Druhý by měl přestat v hledání smyslu života mimo Ježíše Krista. Houbaři taky nehledají babky po lese, když mají plný koš praváků. A děti v noci nehledají strýce a tety, když vedle spí máma s tátou. No, a třetí se třeba musí trochu osmělit a stát se živým svědkem živého Krista pro své okolí. Solí a světlem. Když dokážeme zcela spontánně nabízet lidem svou pomoc, nabídneme jim také toho, který radikálně změní jejich život. Když umíme lidi potěšit různými slovy, potěšme je slovy evangelia. Když dokážeme s lidmi mluvit o počasí, o dobrém jídle a pití, o rodinných vztazích, o práci, mluvíme s nimi někdy o tom, kdo je nám nejdražší. O tom, kdo je náš život. O Ježíši Kristu. Věřím, že přesně k tomu náš sbor Spasitel letos vybízí: Abychom se nechovali jako hlemýždi a pštrosi, a nebyli skrytí ve své ulitě a nestrkali hlavu do písku. Abychom s pokorou, ale přitom odvážně a s důvěrou Krista nesli těm, na kterých nám přece tolik záleží. S vědomím, že on sám je v pravou chvíli napojí, občerství živou vodou, tedy osloví, přivine k sobě a dá jim věčný život. Verš pro náš sbor tedy platí jak pro nás, tak pro naše okolí. Pro naše bližní, kterým chce být Ježíš Spasitelem:

- ***Kdo žízní, ať přistoupí; kdo touží, ať zadarmo nabere vody života.*** (Zjevení 22:17)

Modlitba: *Pane Ježíši, v tomto roce prověřuj a upevňuj naši víru v tebe. A také posilni naše odhodlání svědčit lidem kolem nás o tobě, o tvé lásce a milosti, o radosti a pokoji, který přinášíš, o životě věčném, který jsi nám na kříži vybojoval. Amen.*

ČTYŘI KLÍČOVÉ ODDÍLY Z KNIHY ZJEVENÍ (VODA ŽIVOTA):

¹³ Jeden z těch starců na mne promluvil: „Kdo jsou a odkud přišli ti v bílém rouchu?“ ¹⁴ Řekl jsem: „Pane můj, ty to víš!“ A on mi řekl: „To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení a vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránkově.“ ¹⁵ Proto jsou před trůnem Božím a slouží mu v jeho chrámě dnem i nocí; a ten, který sedí na trůnu, bude jim záštitou. ¹⁶ **Již nebudou hladovět ani žíznit, ani slunce nebo jiný žár jim neublíží, ¹⁷ neboť Beránek, který je před trůnem, je bude pást a povede je k pramenům vod života.** A Bůh jim setře každou slzu z očí.“ (Zj 7:13-17)

⁵ Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“

⁶ A dodal: „Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. **Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé.**“ ⁷ Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem. (Zj 21:5-7)

¹ **A ukázal mi reku živé vody, čiré jako křišťál, která vyvěrala u trůnu Božího a Beránkova.** ² Uprostřed města na náměstí, z obou stran řeky, bylo stromoví života nesoucí ovoce dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává na něm ovoce a jeho listí má léčivou moc pro všechny národy. ³ A nebude tam nic prokletého. Bude tam trůn Boží a Beránkův; jeho služebníci mu budou sloužit, ⁴ budou hledět na jeho tvář a na čele ponosou jeho jméno. ⁵ Noci tam již nebude a nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo slunce, neboť Pán Bůh bude jejich světlem a budou s ním kralovat na věky věků. (Zj 22:1-5)

¹² Hle, přijdu brzo, a má odplata se mnou; odplatím každému podle toho, jak jednal. ¹³ Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec. ¹⁴ Blaze těm, kdo si vyprali roucha, a tak mají přístup ke stromu života i do bran města. ¹⁵ Venku zůstanou nečistí, zaklínači, smilníci, vrahové, modláři – každý, kdo si libuje ve lži. ¹⁶ Já, Ježíš, posílám svého posla, aby vám to dosvědčil po všech církvích. Já jsem potomek z rodu Davidova, jasná hvězda jitřní.“ ¹⁷ A Duch i nevěsta praví: „Přijď!“ A kdokoli to slyší, ať řekne: „Přijď!“ **Kdo žízní, ať přistoupí; kdo touží, ať zadarmo nabere vody života.** (Zj 22:12-17)